

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Olay Lajos indítványa.

Pécs, 1900. március 22.

A szigetváriak büszkék lehetnek képviselőjükre, aki ugyancsak beszédos lett azóta, hogy a providenciális államférfiu, Bálfy Dezső báró kibukott a bársonyszék-
ből, bizonyára azért, hogy kipótolja azokat a mulasztásokat, a melyeket elke-
vett akkor, mikor az egész ellenzék fogott össze, hogy megdöntse azt a gyászos em-
lékü uralmi rendszert, a mely hatalomvá-
gyának áldozatul dobta minden lelkiismereti furdalás nélkül az ország jogait és érdekeit, lábba tiporta a törvényt és terjesztette a korrupció minden nemét a társadalmi és közéletben.

Olay Lajos akkor — ha föl is szó-
lalt — mindig csak a függetlenségi elvet vallók sorából választotta támadásai tárgyát s e részben csak folytatta azt a parlamentben, amit megkezdett a választásoknál, hogy bejuthasson a parlamentbe. Itt is, ott is nem a kormányval, hanem csak az ellenzékkel szemben volt erős. Most, hogy a kormány feje változott, már némileg változott a helyzet, most már jut a támadásokból a kormánynak is, ellenzéknek is egyaránt.

Legerősebb azonban akkor, mikor egyoldalú felekezeti érdekekben kell támadni, hisz a függetlenségi párt kebelében dülő

áldatlan testvérharcnak is ez a tápláló forrása s bizony mondjuk, hogy ezt a forrást akkor, mikor az egyházpolitikai törvények már beváltak iktatva törvénykönyvünkbe, nem azok fakasztották, akiket klerikalizmussal vádelni szoktak a közjogi ellenzéken. Mert ezek őszintén elfogadták az adott helyzetet és legkevésbé sem vállaltak szolidaritást a néppárt revizionális törekvéseivel.

De hát vannak a közjogi ellenzéken, meg másutt is elemek, a melyeknek folyton ott lebeg az ajkukon a vallás- és lelkiismereti szabadság, de tetteikben mindig egyoldalú felekezeti fölfogásból indulnak ki s másoknak közéleti tevékenységét folyton gyanúsítják csak azért, mert ezek más vallásfelekezet híveinek vallják magukat.

Ez a felekezeti gyűlölködés a legmar-
kásabb módon nyilvánult Olay Lajosnak az összeférhetlenségi törvény revíziója tárgyában kiküldött bizottság legutóbbi ülésén tett indítványában, a mely szerint az inkompatibilitás kiterjesztendő azokra, akik fegyelmi tekintetben külföldi polgári, egyházi, kereskedelmi személyeknek, vagy testületeknek vannak alávetve, illetőleg azoktól utasítást fogadnak el.

Hogy ennek az indítványnak éle csupán a katolikus papság ellen irányul s azokat akarja kirekeszteni a magyar tör-

vényhozásból, azt rögtön fölismerték a bizottságban, mert a külföldi polgári, kereskedelmi személyek befolyását mindig lehet tagadni, de hogy a katolikus klérus a lelkiekben alá van vetve a római szent-
szék hatóságának, az olyan igazság, a mely bizonyításra sem szorul.

Csak az a kérdés, hogy ez a befolyás veszélyeztetheti-e az alája vetett személyek akaratelhatározásának szabadságát világi dolgokban? Aki ismeri a magyar nemzet történetét, annak erre a kérdésre határozott nemmel kell felelnie, mert a magyar katolikus klérus hazafisága minden időben oly hatalmas erővel nyilatkozott meg, hogy igen nagy részben ennek köszönhető államiságunknak oly sok viszontagság közepette való fenntartása.

A magyar katolikus papság soha sem tévesztette szem elől, hogy mivel tartozik a magyar államnak, a magyar nemzetnek s ezt a tartozását híven rőtta le akkor is, mikor az egyoldalú klerikalitás érdek talán mást parancsolt volna. É részben elég utalnunk a klérusnak 1848-iki magatartására, a mikor önként lemondott nagymérvű előjogairól, hogy megkönnyítse a polgári kiváltságos rendek előjogainak megszüntetését. Itt van aztán a legújabb helyzet, melyet az egyházpolitikai törvények idéztek elő s a melyben annak az Olay által perhorreskált külföldi fegyelmi

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Karcolatok a színvilágból.

(Vizváry Gynla.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Néhány nap előtt olvastam Ábrányi Emilnek a budapesti opera színházban premiére számban adott „Csempészek“-ről irt mondhatom tárgyilagos szakszerű kritikáját, a melyben a többek közt ilyen módon nyilatkozik: Bahnert József (a dalmü szerzője) Budapesten zongora tanár, ki egész nap neveletlen, buta kölyköket, kik a tanárra nyelvöket öltögetik, — divatos kisasszonyokat — a kik hamisan kalimpálnak és nevetgélnek — tanit reggeltől estig. S e lélekölő munka után este kifáradva hazatér, hol újra zongora mellé ül, hogy azokat az ide-
álokat, a melyek lelkében élnek, megírja, ket-
tára tegye a halhatatlanság számára. Bizony mondom, ha ez a robotos ur, csak némileg elfogadható művet irt — pedig irt — ezt megbecsülendő értékeknek kell tekinteni.

Lássá szerkesztő uram, így vagyok én is robotban egész nap, hát bizony ne csodálkozzék, hogy esténként most ritkábban karcolatok.

És ha Vizváry, ez az anyja méhében megformált komikus színművész meg nem jelenik vendégkép városunkban, talán még egy kis pausát tartottak volna karcolataim. De mert

ezek keretébe igen is beleillik mindkettőnk multja — éppen itt Pécsen — ki nem térhetek a gondolat elől, hogy ezt meg is írjam.

Vizváry nekem kereszt-apám, én pedig vagyok az ő násznagyja.

Ezt bizony meg is kell érteni, hogy is történhetett ez! Mi tagadás benne, egy pár év tizeddel vissza kell vágatnom, mert nem vagyunk már mai gyerekek. (Reményilem nem veszi zokon az én nagybecsült művészem ezt az őszinteségemet.)

Hogy pedig a dolgot még jobban megért-
sük, egy kis praeludiumot kell megeresztenem a mi kissé a színészet keretén kívül esik ugyan, de azzal mégis némileg kapcsolatos.

Még afféle 20 éves pelyhes ajku legényke voltam, midőn a pozsonyi helytartó tanács által 1855-ben Duna Szerdahelyre főtanítóvá kineveztettem. Mind a két segédem apám lehetett volna és én mint afféle csász. kir. képezdét végzett ifjon a főnökjűknek voltam kár-
hozottatva a 40—45 éves két segédtanítónak azért is, hogy elkészítem őket a köteles magánuton leteendő képezdei vizsgákra. Ez is megtörtént eredményesen.

Rólam akkor az a hír szállongott, hogy igen szép tenor hangom van és csakhamar Csallóköz legelső családjainál szívesen látott vendég voltam és a mi akkor még nagyon feltűnt, a csallóközi, gentri Bartalok, Bittók, Olgyaiak, Petőcök, Udvarnokiak stb. egytől-
egyig barátságukkal tisztelték meg a szerény kisvárosi tanítót.

Éppen ez a kebelbeli barátság okozta azt, hogy az 1860. évi októberi diploma után, midőn az én barátaim ültek be a megye kormányzó helyére, magam is meguntam az órákhoz kötött iskola porát, azt hittem, hogy már a politikai viszonyok nem fognak változni mint megyei bizottsági tag, jobb szerettem Puzsonyba utazgatni megyei gyűlésekre és hogy ezt megtehessem barátaim támogatásával egy birtokot vettem ki haszonbérbe, ott hagyva a pozsonymegyei legjobb kántor főtanítói állomást, a mely 1500—2000 frt évi jövedelmet hozott és fölcaptam parasztnak — vagy, hogy is mondjam — független földes urnak.

Egy évi alkotmányosdit elkergette a februári pátenz.

A volt megyei tisztviselő, a vármegye színe java visszatérem ismét a gazdálkodáshoz és passiv állapotba helyezte magát.

Én szegény ördög is kezdtem ezeket az igazi nagy urakat majmolni. Csak hogy ők a magukéban gazdálkodtak, én pedig a máséban.

Azok értettek a gazdálkodáshoz, én pedig nem.

Azok földes urak maradtak továbbra is, én pedig nem.

Az 1863. évi száraz, terméketlen év csaknem végkép tönkre tett. Alig tudtam a fundus istruktusból a hért kifizetni és még mehezebben tudtam az 500 holdnyi szerény bérletet albérletbe adni.

Szóval beadtam a derekamat s az én egész passzivitásom fuacsot mondott.

és utasítást adó hatóságnak a befolyása szintén nem veszélyezteti az ország békéjét.

Hogy a néppárt az egyházpolitikai törvények revízióját vette föl programjába, az éppen a politikai véleményesszabadság folyománya, de hazai és nemzetellenesnek, még kevésbé államveszélyesnek nem mondható, mert törvényes formában és korlátok között érvényesülhet csak és érvényesül is. Kulturharcra a magyar katolikus klérus oly értelemben, mint ezt Németországban is tapasztaltuk, nem kapható.

És ez természetes is, mert ha van a világon ország, hol a római szentszék befolyása az állam érdekében üdvös korlátoknak van alávetve, úgy Magyarország az, melynek apostoli fejedelme egyházi dolgokban is olyan széleskörű jogosítványokkal van felruházva, hogy ezek is elegendők a külföldi befolyásnak olyan határok közé szorítására, a melyek az állami érdeket minden irányban megóvni képesek.

Magyarországon tehát legkevesbé lenne megokolt a katolikus papságot kizárni az állam ügyeire gyakorolható befolyásból, mikor ez a papság megmutatta számtalanszor, hogy a mikor hazafiságról van szó, nem szokott utasításért vagy tanácsért futkosni Romába; főleg a mai világban, mikor az egyházi és az állami jogkörök már annyira el vannak választva egymástól, hogy jóformán csak az uralkodó apostoli jogköre képezi a kapcsolatot köztük, ezt is azonban inkább a magyar katolikus egyháznak Rómával szemben önállósítására szolgál s jobban megvédi a magyar katolikus klérus akaratszabadságát, mint akármely más állambeli egyházi rendét.

Hogy a katolikus papság állást foglalt az egyházpolitikai törvények ellen, annak okát helytelen lenne a római szentszék befolyásában keresni, mert annak

kiutforrása egyedül a papság vallásos és lelkiismereti meggyőződésében keresendő, valakit pedig vallási meggyőződése miatt kizárni a politikai jogosítványokból éppen azoknak illik legkevésbé, akik a lelkiismereti szabadság előharcosainak kívánják magukat tekintetni.

Meggyőződéséért senkit sem üldözni: ez az igazi szabadság és ezt sérti meg az, aki felekezeti elfogultságból ki akar zárni a törvényhozásból egy oly rendet, a mely nagy befolyását soha sem érvényesítette a saját nemzete ellen.

Az orvvadászokról.

Pécs, 1900. március 23.

Megjött az orvvadászat szezonja. Mikor az általános vadászati tilalom beáll s a hivatásos vadász beolajozza fegyvere csőveit: akkor jönnek elő az orvvadászok s árasztják el az erdőket és mezőket. Biztonságban a felől, hogy a vadászat bérleléssel, vagy engedélyes vadászattal nem találkozunk, most kezdik el a rendszeres vadászatot. Megtörténik, hogy négy-szer-ötször egész hajtvadászatot rendeznek a buzatáblákon, szántásokon, olykor s nem ritkán a térdig érő buzákban, majorban. Csendőrdőktől — igazán nem érhető miért — éppen nem tartanak. A csendőrdőket számba sem veszik. Ha valaki mégis feléjük tartana, akkor megállnak s puskát szegezve kiáltják: »Gyer' ide, gyer'!« s ha az illető még sem rettenne meg, egyszerűen valami sűrűbe húzódnak s menjen utána, aki akar.

Télen se ritka az orvvadászat, ámde akkor még se oly veszélyes a vadállományra, mint most, amidőn a megmaradt néhány vadat a szerelem láza elvakítja s orruk elé kergeti.

Vakmerőségük annyira megy, hogy párosával a harmadik, negyedik határba ellátogatnak. Így a télen két nagy-peterdi vadász a szolgabírók fáciános revierjében elégitette ki vadász szenedélyét. A feljelentő csősz kimerítő személyleírásukat nem bírván megadni, felmentettek.

A télen történt az is, hogy Nagy K.

csakadia-pusztai kasznár s megyebiz. tag, az általa bérelt vadászterületen keresztülvadva látta, hogy egy atyafi mily kedélyesen vadászik az ő területén. A szánkóval utána eredt és majdnem egy felőrai hajsza kellett hozzá, a míg elcsiphették, amikor aztán még ő került felül, ellenszegült s hárman is alig bírták a szó szoros értelmében birkózva, a község bírájához betuszkolni. Ez érzékenyen meg is lőn büntetve. De nem mindig utazik az ember harmad magával s az orvvadászok sem törvényt, sem kiméletet nem ismernek.

Még élénk emlékezetben lehet, mint lőttek rá a sebesi, majd a szilasi uradalmi erdőre.

Ilyen eset történt a múlt héten is, a nagyvátyi erdőben. Az uradalmi erdőőr, Horváth Vince észrevette hogy a fiatal vágásban egy alak őzekre cserkész. Óvatosan utána indult s beközelíteni igyekezett. Midőn egy alkalommal elébe kerülve, nem nagyon távolról meglátta, rettenve veszi észre, hogy — se szó, se beszéd, — orvvadászunk rákapja fegyverét. Villámgyorsan egy fenyőfa mögé ugrik s ő is felkapja fegyverét s a két lövés majdnem egyszerre dördült el. Hogy ez nem tréfa volt, sem pedig játék, mutatja az, hogy az erdővéd tarisznyájába, mely a fenyőfa mellől kilátszott, kilenc szem erős srét hatolt be s akadt meg az ott lévő kenyérben, de — mint a csendőrdők azt később megállapították — a védő fenyőfa is meg volt rakva jó öreg serétekkel. Állítólag az orvvadász egy jajszót hallatott volna, de kilétét máig sem lehetett felfedezni.

Így aztán oda jutunk, hogy az oly kellemes szalonka-les élvezetét is csak életveszelelemmel gyakorolhatjuk, nem tudván, melyik bokorban rejtőzik a könyörületet nem ismerő gyilkos orv.

E sorok írójával nem egyszer történt meg, hogy midőn az erdőszélre érkezett, jobbról és balról csörtetett a sűrűben az ott nyul és őzlesre elhelyezkedett orvvadász s igazán ritka eset volt, ha a les tartama alatt ezek puskája nem ropogott volna. Ez pedig igen kellemes multság, órányira minden emberi lakástól, sőt este, egymagunkban.

A dolog hát így áll: a községek busás jövedelmet húznak a vadászat haszonbéréből s mellette a község apraja nagya a tilalmi időszakban is, sőt főként akkor irtja a vad-

Leültem tehát egy szép este 1864-ben az író asztalomhoz és irtam egy csinos levelet Neszter József megye és kormánybiztosnak, és kértem őt, hogy nevezzen ki valahol a megyében esküdtnak, vagy vigyen be a központ-hoz. Harmadnapra megjött a kinevezésem a megyéhez aljegyzőnek, mert megjegyzem, hogy akkor a megyei teljhatalmu biztos, oda törekedve kinevezéseivel, hogy a megyebelieket minél nagyobb számmal tegye alkalmazásba. Otthagytam tehát a gazdaságot felmentem Pozsonyba lakni s elfoglaltam a hivatalomat.

Itt lett Vizváry az én kereszt apám.

Ez pedig úgy történt, hogy én mint afféle jó hangú dalos gyerek, a mint pozsonyi lakos lettem, azonnal beaszontáltak a híres pozsonyi dalárdába.

Ez a pozsonyi dalárda pedig tagja volt a német dalszövetségnek. (Deutscher Sängerbund.)

Mint ilyen, részt vett az 1865. évi június havában tartott drezdai dalünnepélyen.

A dalárdával természetesen már akkor mint solistává avanzsrozott dalár, én is elmentem Drezdába.

S hogy-hogy nem, de hát megtörtént, egy egyszerű magyar dallal, a melyet egymagam énekeltem a dalárdisták bűgő kíséretével, a legnagyobb elismerést és dicsőretet mi arattuk.

Az az egyszerű dal pedig nem volt más, mint »Repülj fecském ablakára.«

Hát bizony ennek a históriának nagy híre lett úgy a külföldön, mint idehaza. No de ez is elmúlt, valamint elmúlik minden e világon.

Haza érkezve Pozsonyba, erősen hozzá fogtam a távollétem alatt író asztalomon felgyülemlt árvás ügyek feldolgozásához.

Rövid idő múlva nagy plakátok jelennek meg a házfalakon, melyben tudtul adták a n. érdemű közönségnek, hogy Szigeti Imre pécsi színigazgató mesés tündéri szépséggel kiállított szerelvényeivel legközelebb meg fog érkezni és »Ördög pilula« színre fog kerülni.

A hirdetések után alig egy hét múlva az a hír keringett a városban, hogy a pozsonyi fahíd megroppant az »Ördög pilulái« terhe alatt.

És ez pompás reklam volt, most csakugyan megroppant a szerelvényes nagy társzeker alatt a pozsonyiak hidja.

Az »Ördög pilula« csakugyan előadásra került. Szigeti is, no meg Svartz úr, a pozsonyi direktor is számított legalább 14 egymásutáni teleházra.

Csak hogy ez a számítás nem ütött be. Három tele ház volt. A negyedik félig, az ötödik, hatodik már kongani kezdett az ürességtől.

Abban az időben még mindég és mindenhol beszéd tárgy volt a pozsonyi dalárok drezdai diadala.

Egy ily esti kávéházi beszélgetés közt eszmét kap Szigeti Imre színigazgató és kérdezi a vele egy asztalnál ülő társaságtól, hogy ki az és hol lakik az a magyar dalár, a ki azt a »Repülj fecském«-et ott a németek közt oly nagy diadallal énekelte?

Megmondták az illető nevéét és azt, hogy a megyeházán van a lakása.

Ez este után másnap délelőtt 11 óra lehetett, midőn betoppant hozzám a fess magyar ruhát hordó még fessebb Szigeti Imre színigazgató.

Ezt a jelenetet soha sem fogom elfeledni. Én éppen dolgoztam egész porérem vetkőzve, mert az irodás helyiségem is a szobámban volt. Hirtelen felső öltönyt rántok magamra, s kérdezem, mivel lehetek szolgálatára.

Szigeti csak néz reám szóltanul egy darabig, azután pózba vágja magát és minden bemutatás nélkül így kezdi páthosszal;

— Uram! Így és itt kell találnom azt a férfit ezek között a moly ette akták között, a kit a Múzsák Istene homlokon csókolt és oly kincscsel áldotta meg, a mivel egy világot meg lehet hódítani. Én tudom Uram, kinél vagyok és tudom, kihez jöttem, ezt tettem azon kötelességből, mint a magyar színművészeti múzsának egyik bajnoka, hogy szemébe mondjam azt hogy nem itt a helye, hanem a világot jelentő deszkákon.

Én csak álltam és bámultam, hogy lesz-e még több.

Lett bizony ennél még több.

Egyszerre karon fogott, kérve, hogy zárjam be ezt a poros foliánsok fészket, menjünk együtt a sétaterre, azután legyek a vendége a Palugyainál, ott lesznek itt levő társulati tagjai is.

Én szívesen beleegyeztem.

Egy kis séta után betértünk a Palugyaihoz, a hol egy asztal mellett ül Vizváry és leendő élete párja, Krecsányi Sarolta.

állományt. Arra azonban, hogy az orvvadász büntetést szenvedjen, a következők kellene:

1. Az ember vigyen magával két tanut, akik az ismeretlen orvvadászokat felismerjék.

2. Életét tegye kockára s ne sajnálja, ha a bőrt átliggatják.

3. Legyen olyan erős tüdeje, hogy a futást tovább bírja, mint az orvvadász.

4. Olyan erős mint Robinetti, nehogy ellenfele felülkerüljön.

5. Végre legyen Sámson, ki a makacs ellenfelet hátán tudja bevinni a bíróhoz.

Vagyis más szókkal, vadászati törvény nincs, vagy ha van, érvénye csakis a jogosultakkal szemben van.

Mint hogy pedig az orvvadászok legnagyobb része a vadászatot üzletszerűen folytatja, lehetne talán ennek gátat vetni puska-tűz és életveszedelem nélkül is, ha a vadászati törvényt komolyan végre akarják hajtani. Pl.

1. Az 1883. XX. t.-c 38. §-ának alkalmazásával. Mert odajutottunk, hogy a tikászok községenként dobszóval s a nélkül hirdessék, hogy mely tarifa szerint veszik át az elejtett vadakat.

2. A vadászatra használható fegyverekre engedélyt csak vadászjeggyel bíró embereknek adni, mivel népünk azt hiszi, hogy a 2 forint fegyveradó lefizetése őt jogosulttá teszi a fegyverhordásra, mondjuk a vadászatra. Ezt igazolja a rendkívül elterjedt orvvadászat, mely Baranyában ma holnap a becses vadállomány kipusztulására vezet, sőt vezetett volna eddig is, ha azok a terjedelmes és némileg védett uradalmi területeken *remise-t* nem találtak volna.

3. Komolyabb ellenőrzésre utasítani a csendőrséget s felelősségre vonni a községi mező- és erdőőröket, kik minden fegyverrel járó embert kérdőre vonjanak, illetve a vadászjegyet előköveteljük. Mert amily mértékben fog a vad, oly mértékben lesz veszélyesebbé az emberek közbiztonsága.

4. Az elkobzott fegyvereket ne tessék eladni, hanem használhatatlanná összekovácsolatni. Mert ez a bolt, honnan az orvvadászok fegyverszükségletüket kielégítik.

5. Komolyabban venni a rendszabályt, s ellenőrizni a lőpor árulását mindenütt, hogy azt vadászjegy birtokosokon kívül másnak ki

ne szolgáltatassák, tehát névlajstrommal számoljanak be az eladott lőporról.

6. Főleg igénybe kellene venni az 1883. XXIII. t.-c 36. §-ában biztosított jogot s ott, ahol az orvvadászat elhatalmasodott, de azok kiletét az előjáróság s a mezei örök kideríteni nem tudják, vagy nem akarják, e szakasz c) pontja alapján a fegyvertartás engedélyét a vadászat bérlőin kívül mindenki másnak megtagadni.

Ha ezeket, vagy ehhez hasonló üdvös intézkedéseket nem teszünk, nemcsak a becses vadállomány lesz veszélyeztetve, ami nemzetgazdasági kár, hanem az életbiztonság is hova tovább ázsiaibb leend s gyakrabban fog ismétlődni a bohózatba illő, — de megtörtént — eset, hogy míg a bérlő meghívott vendégeivel, számos hajtóival tartott körvadászaton csak két nyulat ejthetett, addig *ugyanazon a területen* két orvvadász három nyulat szedett össze s lényegesebb büntetés nélkül vonta ki irháját a csávából, míg az öt üldöző ur kocsijával felfordulva, sokaig emlegette az üldözés keserveit.

Ez pedig már csak igazi ázsiai állapot. Pedig talán Európában volnánk, vagy mi?!
M. F.

Hirek.

Pécs, 1900. március 22.

Cím nélkül.

Élt egy királyfi hajdanában,
Nemes és bátor dalia;
S nem hitte von', hogy koronátlan
Gyászosan kell kimulnia.
Nagy volt a lelke s nagy szívében
Nagy eszme száz honolt . . .
Élt egy királyfi . . . ah! de régen . . .
— Talán igaz se volt!

Rajongásig szerette anyja,
Apjának büszkesége volt;
És milliók szeme pihenve rajta
Dicsőnek látta mind a trónt,
A melyre majd a nagy királyfi rálép
S hű nemzetére boldogságot ont . . .
De szertefoszlott minden, mint az árnyék!
— Talán igaz se volt!

többé megmenekülni attól a gondolattól, hogy színész, illetve énekes színész ne legyek.

Sorsomat csakugyan Vizváry döntötte el. Aláírtam Szigetihez Pécsre a szerződést, a mely után lett azután nagy áldomás és ezen az áldomáson lett *Vizváry az én színész keresztapám*.

Ugyan ezen év (1865.) őszén kezdtek meg a színiidényt Pécsen. Emlékszik-e még kollegáira? Hányan hagyták itt a színpadot mindenkorra s elmentek az örök álomra. Emlékszik-e a vékony dongáju Ujházira, ki még akkor Kassával a kórust fujta? Hej, bizony régen volt az. És emlékszik-e arra a belvárosi templomban reggeli 6 órai szentmisére, melyre négyen mentünk. Karomon vezettem a menyasszonyt, utánunk ment a vőlegény Szigeti Imrével — — — emlékszik-e mindezekre, mert ezek Pécsen történtek, ott, ahol most ő a mi ünnepelt vendégünk. *Ekkor lettem én násznagya*.

Vizváry az Isten kegyeltje. Felhatolt szorgalmával, igyekezetével és nagy tehetségével irigylendő polcra s ezzel kiérdemelte kortársai becsülését és tiszteletét.

Soha sem feledem el azt, hogy a multat ő sem felejtette el? Tizenkét év előtt tartottam Békés-Gyulán 25 éves színi jubileumomat s s a derek régi jóbarát lejött hozzám Gyulára, barátságából, hogy a *Barátság* című vígjátékban javamra fellépjen.

Isten hozta őt városunkba és tartsa még sokáig a színművészetnek díszére.

. . . . . 8.

Meghalt. Miként az üstökös az égről,
Úgy szállt alá szörnyű váratlanul.
Könyzapor indult milliók szeméből
S mint a kike Jehova átka hull,
Mind megfogadták, hogy gyászolni fogják,
Más nevet ajkuk többé ki se mond . . .
De mindhiába! Vissza még se hozták!
— Talán igaz se volt!

Szállnak az évek. Lenn a kriptá mélyén
Csak porladoz a nagy, dicső halott;
Nem törhet át hármass koporsó éjén
A napsugár s élet sem támad ott.
A hitves csókja hideg kőre hull csak,
Melynek porától ajkán ott a folt . . .
Pedig, hajh, egykor csóközönbe fultak!
— Talán igaz se volt!

És a koporsót az idő haladtán
Belepi egyre jobban már a por.
Örök enyészet sir a halott ajkán;
S az élő arcán im virág honol.
Szeme az életkedvtől újra fénylik,
Szívére uj tavasz ábrándot ont;
Lelkén a mult bús árnyként száll csak végig . . .
— Talán igaz se volt!

S lenn a királyi kriptá mélyén
Csak porladoz a nagy, dicső halott;
Nem törhet át hármass koporsó éjén
A napsugár s élet se támad ott.
Márvány követ a por megfekszi mélyén;
Ki lecsokolja róla, vaj' ki az?
Élt egy királyfi . . . ah, de régen . . .
— Felejt az élő és oly ingatag!

Honthy István.

Naptrend 1900. március 23-án.

Naptár: péntek, márc. 23. — Róm. kath.: Viktória. — Prot.: Ottó. — Görög-kel.: (március 10.) Kodrat. — Zsidó: Veadar 22. — Nap két 5 óra 59 perckor; nyugszik 6 óra 15 perckor. — Hold két éjjel 8 óra 20 perckor; nyugszik délután 4 óra 10 perckor. Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változás nem várható. Színház: »Pry Pál.«

— (A vármegyei állandó választmány) ma délelőtt 10 órakor ülést tartott a vármegyeházán, melyen Tormay Károly alispán elnökle alatt: Hinka László, Madarász István, Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Jobann Béla dr. Krasznay Mihály, Koszits Ákos dr. Driesz Lajos, Gyenes Klétus főszámvivő és Vaniss Sándor pécsi járási főszolgabíró vettek részt. Az állandó választmány néhány az április havi közgyűlés elé terjesztendő folyó ügyet intézett el, mi után az ülés háromnegyed tizenegy órakor már véget ért.

— (A „Pécsi Kath. Kör“) 1900. évi március hó 26-án (hétfőn) tartandó XXXVII. felolvasó estélyének rendje: 1. a) Román. b) A kis gránátos. c) Nefelejts. Hoffer Károly zenetanár vezetése alatt fuvolan előadják Ollé László, Peterdi Béla, Fischer Ferenc, Lamporter József és Schumann Ferenc. 2. A kereszténység és a művészet. Irta és felolvasta Szakovics Ottó. 3. Nagy ária a »Zsidó nő« című operából. Éneklő Székula Sárika urhölgy. 4. Temérdek: A szökevény. Szavalja Bakó László, a budapesti Nemzeti Színház tagja. 5. Magyar rhapsodia. Irta és zongorán előadja Buday Dezső. Kezdeté délután féltkor.

— (Zeolnay Vilmos állapota.) Tegnap közleményeink után ma sem mondhatunk sem jót, sem rosszat, mert az egyik javulást a másik visszaesés követi; az újabb reményt felváltja az aggodalom. A beteg fizi-

A kölcsönös bemutatkozások után, mi természetesebb, tőről hegyire el kellett beszélnem drezdai diadalunkat.

A földolog azonban, a miért én oly szerencsés lehettem e művészkörben megjelenni s vendégük lenni, az volt, hogy miután az ördög piluláinak jövedelmei megcsappantak, valamivel fel kellene frissíteni, például, ha én felvonások között énekelnék. De a szellemes Vizváry többet akart és eredményesebbet, hogy valami egyfelvonásos énekes népszínművet kelene összetákolni, a melyben négyen játszanának, egy énekesnő, egy énekes, egy komikus és egy szalongavallór.

— De honnan vegyük, szólit keserű humorral az igazgató.

— Innen ni és a homlokára üt Vizváry. Menjünk a kávéházba és süssük ki.

Ugy is lett. Mind a négyen elmentünk a kávéházba és mindenki csinált magának szerepet úgy, hogy Krecsányi Sarolta lett a csaplórosnő, B . . . a betyár, Szigeti a földesúr, Vizváry pedig a Patikáros Ferkó, a ki az egész bandájával jelenik meg a színpadon, ebből a négy megalakított szerepből született meg a »Szilaj betyár« című egy felvonásos népszínmű.

Azzal nem is bibelődöm e helyütt, hogy mily nagy és gazdag sikere lett az általunk kétszer egymásután előadott »Szilaj betyár« népszínműnek.

Csak azt jelzem még, hogy ezen előadás után az én kedves Vizvárym vett engem oly pártfogás alá, hogy egyáltalán nem tudtam

kuma valósággal csodálatra méltó, mintha valamely isteni erő működne benne. Tegnap este 7 órakor erős orrvérzése volt a betegnek, de azt nemsokára sikerült ellátni. 12 óráig a vérzés után Zsolnay könnyebben érezte magát. Éjjel után a beteget újabb inger lepte meg és vért hányt. A vérvesztés nagymennyiségű. Dr. Erreth éjjeli 1 órától hajnali négy óráig maradt a beteg mellett, hogy netalán újból jelentkező vérvesztést megakadályozhasson. Az ápolók fölcseréltettek. Dr. Erreth a vérvesztést határozott javulásra magyarázta. Négy órától reggelig a beteg elcsendesedett és tényleg megkönnyebbült. A kora reggeli órákban egy ápoló nőt rendeltek a beteg mellé a városi kórházból és a családot nagyobb javulásig kizárták a beteg szobából Zsolnay fián kívül. Zsolnay Miklós a beteg ágyát úgyszólván percre sem hagyja el, mert a beteg nyugtalanabb lett és többször ki akart ugrani az ágyból. A beteg nem aludt egész éjszakán át. Ma délelőtt azonban sokkal könnyebben érezte magát; a nagy vérvesztés úgy látszik javára szolgált, mert Zsolnay fia örömmel jelentette ki: hogy ma sokkal inkább reménykedik, mint tegnap. Délfelé azonban az állapot ismét rosszabbodott, úgy, hogy dr. Errethert kellett küldeni. Délben ismét erőt vett a beteg a ráng-görcs s kevéssel egy óra előtt újlag beállt a vérzés, mely két óra hosszáig tartott. Az orrvérzés igen intenzív lévén, mindenesetre az ezáltal beálló nagy vérvesztés folytán súlyosbitja a bajt, a mennyiben gyöngíti a beteget. A délután folyamán három órakor elállván a vérzés, a beteg könnyebben érezte magát, láza csökkent s a szívverés is rendezőbb. Állapota az esti órákig sem változott.

— (Bulletin a vizről.) A főmérnöki hivatal a Tettyé forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztarték tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége f. hó 22-én reggel 8140 köbméter.

— (A vókányi paplak.) Nem régiben a vókányi paplak oly rozoga állapotba jutott, hogy renoválása égetően szükségessé vált. Miután azonban a paplak tatarozása, annak rozogant volta miatt nem járt volna a kívánt eredménnyel, annak újra építését határozták el. Az újraépítés hatezer forintnyi költségeiből kétezer forintot Hetey Sámuel megyés püspök fedezett, a többi négyezer forintot pedig adóban kiróták. Eme kirovás ellen néhány vókányi polgár fellebbezést nyújtott be a vármegyéhez. A fellebbezések folytán megindított vizsgálat folyamán azonban kitűnt, hogy a kérdéses négyezer forint nem a politikai községre, hanem a hitközség tagjaira vonatott ki csupán, kik a reájuk eső részeket legnagyobb részt már be is fizették. Az állandó választmány mai ülésében akként határozott e tárgyban, miszerint tekintettel arra, hogy a hitközség ügyeibe a vármegye bele nem avatkozhatik, a fellebbezést visszaadják a fellebbezőknek, s ily értelemben fognak e tárgyban a közgyűlésnek is előterjesztést tenni.

— (A vöröskereszt új védnöke.) A király a hivatalos lap mai számának közlése szerint Stefánia főhercegnőt a vöröskereszt védnöksége alól felmentette s a vöröskereszt védnökségét Ausztria-Magyarországban Mária-Valéria főhercegnőre ruházta.

— (Új anyakönyvvezető.) A bel-

ügyminiszterium vezetésével megbízott magy. kir. miniszterelnök Baranya vármegyében a garái anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé Jakab József segédjegyzőt nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— (Ügyészégi megbízott.) B. Kiss Gyula, a kaposvári ügyészeghez beosztott bírói aljegyző, az ugyanottani királyi ügyészeg kerületébe ügyészégi megbízottul kirendeltetett.

— (Postamester kerestetik.) A somogy megyei Iharosberényben egy harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázati ajánlatok két hét alatt adandók be a pécsi magy. kir. posta- és táviratigazgatóságához.

— (A kiskereskedők legújabb sérelme.) Újabb sérelem érte a kiskereskedőket. Az 1892-ben hozott új szeszadó törvény a kiskereskedők által birt korlátlan kimérési jogot elvette és helyébe korlátolt égetett szesz italok kimérésére adott engedélyt. Ezen sérelmes törvény életbeléptetése ellen az ország összes kiskereskedői állást foglalván, memorandumot nyújtottak be az illető forumhoz. Sajnos nagyon kevés eredménnyel, amennyiben csak annyit tudtak elérni, hogy a kiskereskedők által forgalomba hozandó égetett szesz italok ára 2 korona helyett 1 korona 60 fillérben állapított meg. Tehát a legolcsóbb ital, amelyet ezidő szerint egy kiskereskedő kimérhet, 1 korona 60 fillér, az az 1 deci 16 fillér. Ez által a szegényebb néposztály a korlátolt kiméréssel bíró kiskereskedőktől teljesen eltereltek. Eltereltek a pálinka-depokba és azon kocsmákba és üzletekbe, amelyekben a pálinkát korlátlanul és ennél fogva sokkal olcsóbb árban mérhetik ki. Mig ezen újabb törvény életbe nem lépett, a kiskereskedőknek, kik ezideig korlátlan italmérési engedéllyel bírtak, nagyobb része fizetett az államkincstárnak italmérési adó címen évi 60 koronát. És most a midőn e törvényt életbe léptették (mialatt a kereskedők valamennyie elveszt évi jövedelméből néhány száz koronát) a kincstár ezért fölemelte az italmérési illetéket 60 koronáról 80 koronára. A miniszter eme újabb rendelkezésének híre nagy elkeseredettséget keltett a kiskereskedők között.

— (Nem kell borraivaló.) Németországban a pincérek mozgalmát indítottak a borraivaló ellen, melyet méltóságukon alulinak és sértőnek találtak. Berlinben már vannak egyes vendéglők, a hol a tulajdonos »kérelem« utján adja tudtára mindenkinek, a kit illet, hogy a borraivalót ne a pincéreknél, hanem a bejáratnál felállított perselybe, a városi szegényeknek adományozza. Persze a pincéreket a gazda kárpótolja.

— (Furcsa levélcím.) A csehországi Kamintzből furcsa című levél érkezett a pécsi postahivatalhoz. A levél címe ugyanis így szólt:

»An das löbliche

ung. kön. Bezirksgericht

in

Vizsgálóbírója.

E cím alatt piros iróval rá volt írva: »Pécs« s így érkezett meg a levél Pécsre. Ugy látszik, a határon átvető mozgó postatiszt fel-

bontotta a levelet, tudván azt, hogy »Vizsgálóbírója« nevű helység nincs, hanem a derék csehek a vizsgálóbíró nézték a helységnek. A levélből aztán konstatálhatta, hogy a pécsi kir. törvényszék vizsgálóbírája kereste meg a kamnitzi törvényszéket egy ügyben s e megkeresésére küldik most azok a választ. Ráírta tehát piros ceruzával, hogy »Pécs« s e furcsa címzés dacára a levél mégis kézbesítve lett a pécsi törvényszék vizsgálóbírójának.

— (Kis halott.) Aman Ferenc, Aman Lőrinc 52-ik gyalogezredbeli őrmester és neje szül. Schmith Katalin fiacskája, három és fél éves korában tegnap meghalt, temetése holnap (pénteken) délután 4 órakor lesz a budai külvárosi temető halottasházából. Az engesztelő misét ugyanaznap reggel 7 $\frac{1}{2}$ órakor tartják lelkiüdvéért az agostontéri plébániatemplomban. A kis halottat szülein kívül nagyszülei és kiterjedt rokonság gyászolja.

— (Vízállás.) A napokban beállott közepes hőmérsékletű időjárás folytán, a felső vidék hótömegeinek olvadási processzusa igen gyenge befolyásu, minek következtében mostanában lényegesebb változások nem várhatók. A Duna a tegnapi nap folyamán Budapestnél és Mohácsnál kisebb fokú áradást mutatott, mely azonban alig néhány centiméterrel haladja túl a rendes vízállást. A Dráva már negyvennyolc óra óta stagnál.

— (Árlejtés.) A bakóca-mágyosi törvényhatósági közut utjavítási munkálatainak teljesítésére alispán az árlejtés határnapjául f. évi április hó 3-ikát tűzte ki. E napig adandók be az alispáni hivatalba a zárt verseny ajánlatok.

— (A lencsuki plébános ügye.) Néhány beérkezett panasz folytán az anyakönyvi felügyelő feljelentés tett Gött Sándor lencsuki plébános ellen, mert a plébános állítólag szenvedélyes kifakadásokat használ az állami anyakönyvezési intézmény ellen, s mozgalmat indított hívei körében, hogy polgári esküvőket ne kössenek. A belügyminiszternek ez ügybeni leirata ma érkezett a vármegyéhez, mely leiratban közli a miniszter, hogy a vizsgálat megejtése végett, Hetey Sámuel megyéspüspökkel egyetértőleg, egyházi részről Károly Ignác apát-plébánost, a vármegye részéről pedig Tormay Károly alispánt küldi ki.

— (Revolver helyett puskát.) Véménd község mezőreai kérvényt intéztek a vármegyéhez, melyben saját személybiztonságuk megvédése érdekében is azt kérik, hogy őket a jelenleg használatban levő revolverek helyett puskákkal lássák el. A vármegye a mezőreai kérelmet pártoló véleményével a földművelésügyi miniszterhez terjesztette fel.

— (A mohácsi Chewra Kadisa) jótékonyági egyesület a napokban tartotta évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen elnökké egyhangulag Blau Rezsőt, alelnökké Löwy Jakab dr.-t, pénztárosnak Littauer Józsefet, gondnoknak Weinmann Izidort és Breslauer I. Nándort választották meg. A közgyűlést Flesch Ármin dr. főrabbi meleg szavakkal zárta be.

— (Elmebeteg gazdálkodó.) Megírtuk annak idején, hogy Kulcsár János kölködi lakos a közelmúltban megtévelyodött. Családja kérelmére megtették a szükséges intézkedéseket az elmebeteg embernek a tévelydésbe szállítása iránt s mint értesülünk, Kulcsár

Jánost tegnap már el is helyezték a budapesti Angyalföldi tébolydában.

— (Tolvaj-járás.) Az elmúlt éjjel két helyen is jártak tolvajok. Rácpetrén Réger György házából a tolvajok egy tinót hajtottak el, Leitner Antal élesekamrájából pedig nagyobb mennyiségű élelmi szert loptak. Az ismeretlen tolvajokat most nyomozzák.

— (Mocsarak a vidéken.) Siklós, Harkány és Gyüd községek előjáróságai és képviselő testületei panaszt emeltek a vármegyénél, hogy a községek határában oly nagy mocsarak vannak, melyeknek büzhödtt álló vizei nagyban veszélyeztetik a közegészségi állapotokat. A panaszok folytán ez ügyben vizsgálatot indítottak, melynek eredményeképp Mende Lajos dr. vármegyei tisztviselő azt jelentette a vármegyének, hogy a községek határában levő mocsarak malária parazitái tényleg veszélyeztetik a községek egészségi állapotát, s hogy a mocsarak lecsapolása a nagyobb járványok s hevenyfertőző kórok elkerülése végett kívánatos lenne. Az állandó választmány mai ülésén foglalkozott e tárggyal, s az orvosi szakvélemény alapján fog ez ügyben javaslatot terjeszteni a közgyűlés elé.

— (Az ország hírlapirói és lapkiadói Pécsen.) A vidéki hírlapírók országos szövetségének husvétkor Pécsen tartandó kongresszusának és a magyar újságkiadók szövetségének ugyanakkor tartandó választmányi ülésének ünnepélyét előkészítő nagybizottság tegnap este ülést tartott, melyen az elszállásolás kérdését tárgyalták. A helybeli szállodások elismerésre méltó szívélyességgel

ajánltak már fel a vendégek számára szobákat; azonban mivel az érkező vendégek száma hetven körül fog lenni, a bizottság elhatározta, hogy felkéri a nagyközönséget, miszerint a kik szívesek lesznek az érkező vendégek közül egyet elszállásolni, jelentsék ezt be akár az elszállásoló bizottság tagjainal — Vaszary Gyula főkapitány, Reeb György tanácsos és Várady Ferencz — akár bármely helyi lap szerkesztőségében. Helyemű szíves jelentkezéseket lapunk szerkesztősége is elfogad.

A Magyar Újságkiadók szövetségének választmányi ülésére eddig a következők jelentették be lejáró jelüket: Zilahi Simon elnök, Szávay Gyula elnökhelyettes, Wolfner József alelnök, Rábel László titkár, Lenkei Zsigmond jegyző, Herz Adolf pénztáros, Nagel Ignác ellenőr, Hartmann József (Budapesti Napló), Hevesi József (Magyar Szalon), Székely Sámuel (Politikai Hetiszemle), Török Jenő Endre (Biztosítási és közgazdasági lapok) Arnhold Károly dr. (Neuerzeitung Sopron) Dudás Adolf (Gyöngyösi újság), Kaffehr Béla (Vasvármegye) Láng József (Nagyvárad) Makkay József (Tiszántul), Jaulusz István (Magyar Estilap), Mártonffy Imre (Újpesti Közlöny), Nöbel Adolf (Tata és Tóváros), Sichermann Mór (Mármaros Lapok). Ez a névsor azonban még nem teljes, mert a jelentkezés határideje folyó hó 25-én zárul be.

— (Ki a legény a csárdában?) Ezen a kérdésen veszttek össze a bostai kocsmában a legények. Soós István bostai legény, bar maga volt, három más legénnyel szem-

ben, még se akart abból engedni, hogy ő a legény a csárdában s összeverekedett László Józseffel, Zsoldos Mátyással és Póka Józseffel. Ezek hárman aztán közös akarattal úgy elverték szegény Soóst, hogy csak véresen szabadulhatott ki a kezeik közül. A legények ellen megindította a bíróság a vizsgálatot.

— (Tavas.) Mindazoknak, a kik esetleg nem tudnak, tisztelettel hozzuk tudomásukra, hogy tavasz van. Csillagászati pontossággal köszöntött be tegnap hajnali két óra és negyvennégy perckor. Ezuttal pedig az első tavaszi nap nem tulságosan tett ki magáért, a mint hogy egész március hava abszolút boldos. Kezdődött méter magas hóval, folytatódott széllel és esővel, majd sütött egy, két napig a nap, de akárcsak azért, hogy lucskossá tegye a világot. A tél utolsó napjainak szele azonban felszárította az utcákat, de nem emberelte meg magát még a hivatalos tavasz dátumára sem, mert igaz ugyan, hogy a járda egyik oldalát hat fok meleggel aranyozzák be a nap sugarai, a másikon azonban jól esik beburkolózni a télikabátba. Más nincs mit mondanunk erről a beköszöntőről, ha csak a tavasszal együttjáró példabeszédek és közhelyeket nem akarunk citálni, no meg a Pégázusról, mely ma egész napon keresztül száguldott végig országunkon, nyergeletlen hátán ilju poétákkal és természetesen mázsányi versekkel.

— (A zsebóra mágnestelenítése.) Aki elektromos vasuton sokat utazik, annak a zseborája idővel állandóan késik. E baj oka

ner főhadnagynak s dacára annak, még sem kétkedem egy percig sem, hogy ez a daliás huszárfiu győzelmet aratott volna Várnayné fölött is.

S ha nagyságos asszonyom úgy ismerné ezt az én főhadnagyomat, úgy látna be lelki világába, mint én, asszony létére nem volna helye lelkében a kételynek, hanem valami félelemmel vegyített bámulattal tekintene rá.

Dorner főhadnagy nem az a léha kakukfi, ki minden alap nélkül, csupán külső előnyeire támaszkodva kezd az asszonyoknak udvarolni s természetesen csak igen kétes értékű »győzelmekeket« arat.

Dorner Fricinél egészen másként áll a dolog. Mi, akik körülötte élünk, csak mosolyogtunk már az ő győzelmein, nekünk már ez nem volt új s ha véletlenül egy új alak, egy a társaságban új asszony mellett láttuk Fricit társalogni, annak az asszonynak az erényeiről előttünk már nem volt szabad szólni, mert bizony önkénytelenül elkacagtuk magunkat. Nem azért, mintha a főhadnagy olcsó, könnyen elérhető sikerekre vágyott volna, sőt az volt a tulajdonsága, hogy csupán »értékes« s nehezen meghódítható asszonyokkal foglalkozott, hanem mi már annyira

sen fogadták és ő is, ki annyira fogadkozott, hogy senkivel sem köt tartós barátságot, legjobban szerette volna valamennyi szomszédot egyszerre vendégnek csődíteni a házába.

Asszony nem volt a háznál, legalább eddig nem láttak semmiféle nőszemélyt a Várnay kastélyban s arról sem tudott senki, hogy vajjon nős vagy legényember ez az új szomszéd, vagy hogy ki is fogja tulajdonképpen a gazdaságot vezetni?

— Furcsa egy ember lehet ez a Várnay! — gondoltam magamban, amint a szomszédoktól búcsút véve hazafelé lovagoltam s ismét rosszkedvűvé, lehangolttá lettem arra a gondolatra, hogy tehát csalódtam az új szomszédba vetett reményemben. Ez a Várnay alighanem valami excentrikus bolond, ki legföljebb csak arra lesz jó, hogy az ismerősöknél úgy estenden, thea közben majd jóizületet lehet rajta kacagni.

Szinte olyan megfoghatatlan méltatlankodás vett rajtam erőt s már ismeretlenül is gyűlöltem ezt az embert, aki asszony nélkül mert a mi garnizonunk tájékára jönni. Milyen kedves dolog is lett volna az, ha ennek a Várnaynak lenne egy bájos kis felesége, annak egy olyan tizenhét-

abban van, hogy az óra acélrészei, különösen pedig a hajszárlugója mágnessé válik és momeinek vonzásával lassítja az óra járását. Még inkább tapasztalják e bajt azok, a kik egyirányu áramot szolgáltató dinamógép körül dolgoznak. A baj megszüntetésére két biztos mód van. Az egyik abban áll, hogy a zsebórát zsinegre akasztjuk, a zsineg két végét megfogjuk, a működésben levő egyirányu áramot adó dinamó előtt jól összesodorjuk és azután a két végénél széjjel huzzuk. Az így keletkező forgás elegendő arra, hogy az óra a kísérlet két-háromszori megismétlése után elveszítse mágnességét. A második mód jóval egyszerűbb. Az ember az óráját működésben levő, váltakozó áramu géphez tartja közel, az óra forgatása fölösleges, mert maga a gép minduntalan változtatja pólusait. Egy-két perc elegendő a mágneselenítésre. Aki ily gépekkel nem rendelkezik, az a következőleg szabadítja meg óráját a mágnességtől: az elektromos csengő számára használt elemekből két-három darabot összekapcsol és egy vasdarabot mintegy 10 méter hosszú 1—2 mm. vastag, elszigetelt vörösréz dróttal csavar körül, a drót végeit az elemek sarkaival összeköti s az így keletkező elektromágnessel próbálja meg a mágneselenítést az első mód szerint. Vajjon az óra igazán elvesztette-e a mágnességét, arról irányítúvel győződünk meg akként, hogy az óra fölé tartjuk, ha az irányítú helyzetéből kimozdul, ez annak a jele, hogy az óra még mindig mágneses s a kísérletet meg kell ismételni.

Folyó sz. 173. Idénybérlet 171. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök, 1900. március 23-án.

Vizváry Gyula, a budapesti Nemzeti Színház művésze második vendégfellépéssel

Pry Pál.

Vigjáték.

Holnap szombaton, 1900. március hó 24-én.

Vasuti baleset.

Énekes bohózat.

Bemutató előadás.

Vasárnap délután

Aranykakas.

Este

Vasuti baleset.

Művészet, irodalom.

○ **Mártha.** Tegnap este üres ház előtt adták Flotow operáját, »Márthát«, mely tegnap este az eddigieknél jobb előadásban került színre s kedves zeneszámaival a csekély számú közönség körében is nagy tetesztet keltett. Tibor Lóri és Szekula Sárka pompásan énekeltek s kifogástalanul játszották meg szerepeiket, nemkülönben Kozma és Mezey is. A karok is igen szépen működtek.

○ **Vasárnapi előadások.** Faragó Jenő kitűnő énekes bohózata, a *Vasuti baleset* vasárnap este kerül színre színházunkban. A darabot *Tiszay* igazgató rendezi, a ki egyuttal *Rozszipcsin* báró szerepét játssza benne.

A másik főszerepet, *Dákó Tamást*, a legkomikusabb helyzetekbe kerülő férjet *Nádasy* játssza, a hölgyek közül *Tibor Lórinak* és *Hadrík Annának* jutott jelesebb szerep. A többi szerepeket *Sebestyén*, *Delli*, *Bátosi* és *Sarlai* játsszák. — Délután fél helyárok mellett ez idényben először kerül színre Kadelburg és Blumenthal népszerű énekes életképe, »*Az aranykakas*«.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 22-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)

A képviselőház mai ülésén a kvótabizottság kiküldésénél *Kossuth* Ferenc tiltakozik a törvénynek félremagyarázása ellen. Miért állna a törvény csak a magyarokra? Miért ne kelljen az osztrákoknak is külön bizottságot kiküldeni?

Széll Kálmán miniszterelnök feleli, hogy a reichsratnak joga van új bizottságot választani, vagy a régít a tárgyalásra kompetensnek elismeri. A mi választásunk nem praedjudikál nekik.

Komjáthy Béla, *Széll* Kálmán és *Rátkay* László vitája után a többség a bizottság kiküldését megszavazta.

A kvótabizottságot szombaton választják meg.

Ezután a kultuszminiszteri budgetet befejezték s megkezdtek az igazságügyminiszterium költségvetésének tárgyalását.

Robonyi Gyula előadó ajánlotta a tárca költségvetését elfogadásra.

Rátkay László a halálbüntetés eltörlését kívánja.

Janiss Imre után, ki a költségvetést elfogadja, *Major* Ferenc beszélt hosszasan.

Knibinyi Árpád a rendőrségi intézkedéseket bírálta.

tizennyolc esztendő hugocskája, amelyenket Lubinszky hadnagy szeret, ez az »ideális« nőhódító, ki leginkább a jázmin bokros kerteket, csillogó tavakat és holdvilágos éjeket kedvelte szerelmi millieuként, mert amint ő mondta: »néhány leánynál sokkal nagyobb hatást lehet elérni a holdvilág ezüstös fényénél, a susogó fák lombjai alatt, mintha akármilyen tüzes hangú szerelmi költeményt szaval el neki az ember: a szobában.«

Tovább fűztem gondolataimat.

... Mig Lubinszky hadnagy a leánynyal volna foglalta, addig én Türringer kadét elefántoskása mellett a szép Várnaynéval flirtelnék. Mennyi élvezet lett volna ennek az új, itt idegen asszonynak a fejét elcsavarni. Nem is számítottam banális, hirtelen támadt győzelmekre, hanem szerelmi filozofiám teljes latba vetésével, donzsuáni gyakorlatom kiaknázásával kurizáltam volna neki s a dolognak szerelmi sikere mellett legalább ki próbálhattam volna újra taktikámat.

A férjjel, Várnayval gondolataimban már nem is törődtem s midőn egy pillanatra az ő ismeretlen alakja is feltámadt agyamban, szinte megvetéssel gondoltam rá:

— Eh, mit! Mire való volna akkor a szá-

zados és Csatháry főhadnagy, ha nem tudnának egy ilyen excentrikus bolondot foglalkoztatni. Vagy iszik, vagy kártyázik az ilyen földesúr s az én »figuránsaim« mindkettőhöz pompásan értenek! S mily pokoli élvezet az ilyen pöffeszkedő, különcködő majmokat felszarvazni!

Önkéntelenül is pillanatra szilaj kedvem támadt s vadul suhintottam lovagló vesszőmmel a levegőben.

Midőn lovam a nem várt útéstől hirtelen felágaskodva megugrott, úgy hogy egy alapos zökkenés után alig birtam a nyeregben megmaradni, csak akkor eszméltem fel.

— Ördög vigye azt az ostoba Várnayt! — kiáltottam dühösen s sarkantyut adva a lovamnak, örült vágatásban száguldottam végig a tarlókon, egészen hazáig.

— — — — —

Kegyed, nagyságos asszonyom, bizonyára furcsának fogja találni ezt a diskurzust, különösen ama lovastiszt eszme futamát, melylyel szinte biztosra veszi győzelmét Várnaynéval, feltéve, hogy ennek az excentrikus dzsentrinek felesége van!

Nem tudom, mennyiben adhatok igazat Dor-

TÁVIRATOK.

— **Stefánia menyegzője.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Stefánia* főherceggasszony esküvője *Lónyay Elemér* gróffal megtörtént. Triesztben az időjárás borús, kellemetlen s küvös szél lengette a miramarei kastély szentélyének ormán felvont tengerészeti lobogót.

Lónyay Elemér, ki tegnap meggyónt s ma reggel áldozott, tíz óra után hagyta el szállóját *Gábor* fivérével. Mindketten frakkban voltak. *Miramare* valóságos virágerdő képét keltette.

Az új párt *Mayer* püspök, a bécsi Burg udvari plébánosa eskette össze *Fischer-Colbrie* udvari káplán és *Kolb* szerzetes segédlete mellett. A menyasszonyt ez utóbbi előzőleg meggyóntatta. Az egyháziakon kívül jelen voltak még *Choloniewszky* gróf, főudvarmester, mint a menyasszony tanúja, *Lónyay Gábor*, mint a vőlegény tanúja, *Pálffy Teréz* és *Széchenyi Melánie* grófnő, udvarhölgyek.

Az esküvő hír szerint azért nem történt Magyarországon, mert feltételül volt kikötve a polgári házasságkötés mellőzése.

— **Kihallgatás a királynál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király ma kihallgatáson fogadta *Krieghammer* hadügyminisztert, *Kautz* Gyulát, az osztrák-magyar bank volt igazgatóját és *Dócy* Lajost, ki a legutóbb kapott bárói méltóságot köszönte meg.

— **A király Beck bárónak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Beck* báró tábornagynak hetvenedik születésnapja alkalmából ő Felségétől gyönyörű művészi kivitelű irószert kapott a következő ajánlással: „A császár és király Beck tábornagynak, a vezérkar főnökének.”

— **A párisi ifjusági kirándulás védnöke.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma száz ifjusági kiküldött tisztelgett *Szell Kálmán* miniszterelnöknek.

Szónokuk, *Köpesdi Sándor*, egyetemi elnök kérte a miniszterelnököt, vállalná el a párisi ifjusági kirándulás védnökségét, mit az örömmel elfogadott.

— **Szász nemzetiségi klub a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten szász nemzetiségi klub alakult. Elnöke *Bruckner* orsz. képviselő, alelnöke *Schwicker* Henrik képviselő.

— **A lippai képviselőválasztás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Fülöpnek*, a lippai kerület szabadelvű párti jelöltjének váratlanul ellenjelöltje akadt a román *Boku Szevér* személyében, a ki a kerületben nagy népszerűségnek örvend.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londonból írják, hogy három héten belül hadmozdulat nem valószínű.

Transzvál Oranjeval egyesül. *Krüger* lesz az elnök; *Steyn* pedig a főparancsnok.

— **Ellopott dinamit.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kolozsvárott a budai *Melokko* cég raktárából, mely vízműveket épít, ötven kilogramm dinamitot elloptak.

— **Cáfolat.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az „Agence de Constantinople” a szultán leányának szökését gyülöletes koholmánynak mondja.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán 20,000 koronát nyert a 764 számú, 10,000 koronát a 12350 számú sorsjegy.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi márc. hó 19-én s a köv. napokon elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püsch Antal*.

- V. 120. Ifj. Nagy Antal — özv. Nagy Zsigmondné 8000 kor. — hh.
380. Vésey Sándor — Kaufmann I. S. s t. vagyon köz. mszúnt. — hh.
404. Braun Sándor — Mechwarth Ernő s t. 1166 kor. — hh.

Előadó: *Tótlóssy Béla*.

- V. 242. Bosnyák Stipó — Magosits Márk s t. 600 frt és 146 frt 47 kr. — hh.
331. Lovák Márk s t. — Pick Ignác s t. ing. birt. — mv.
337. Hermes József — Hermes György s t. 700 frt. — rmv.
597. Zsednai György — Fekete Julianna házass. felb. — hh.
640. Strasser Ida — Goldschmied (Dávid) Dénes házass. felb. — rmv.
682. Rác József — Varga Anna házass. felb. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 422. Löwy Adolf csődügyc. — hh.
435. Denke János s n. — Rácz Sándor ing. birt. — hh.
446. Siklósi kölcs. segély-egylet — Patzák Erzsébet s t. 1000 frt. — hh.
463. Naschitz & Grosz — dr. Serbán Miklós s t. 394 frt. — hh.
515. Gold Mór s t. — Verbovesz Ferenc s t. 75 forint. — mv.
III. 417. Kovács Magdolna — Hajdórovics Vida végr. — hna.
642. Jakobi Fülöp — Tóth József végr. — mv.
643. Löwy Hermann — Talinger János végr. — hh.
650. Boda Mihály — Benkec József s t. végr. — hh.

Előadó: *Holics Gyula*.

- V. 461. Miklósa István — Mikola Imre 620 frt. — hh.
462. „ „ — Mikola Pál 620 frt és 330 forint. — rmv.
639. Onodi János — Sági Ilona válóper. — hh.
651. Székely János — Bertalan Katalin válóper. — hh.
652. Ruppert Henrik — Lux Erzsé válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rókk Gyula*.

- III. 615. Szigetvári takptár — Angyal Péter s n. végr. — hh.
628. Dárdai uradalom — Fektor József s t. végr. — rend.
629. Dárdai uradalom — Fektor József s t. végr. — csat.
634. Szántó Vilmosné — Cser András végr. — hh.
658. Kálmán József s t. — Kis Simon Péter s n. végr. — rend.
659. Csillag Ad. József — Princ Ignác végr. — hh.
666. Vörösmarti kölcs. segély-egylet — Szurmó Józsefné végr. — mv.
667. Vörösmarti kölcs. segély-egylet — Szurmó Józsefné végr. — mv.

Előadó: *Graff Károly*.

- III. 471. Baszler János — Krupics Jánosné s t. végr. — rend.
485. Bogdanovics Lucian tjug bek. — fo.
506. Janda Anna s t. — Gulyás Liza tjug bek. — rend.
507. Bognár Mihály — Tóth Zsófi tjug bek. — mv.
525. Bpesti ásványolaj gyár részv. társ. — ifj. Spicer Lipót igazolási határidő nyitva tartása. — rend.
526. Horváth Juli — Angeli István s n. zjug bek. — rend.

567. Singer testvérek cég — Ring Farkas végr. — hh.
577. Dr. Székely Ede — Siklosics Katalin tjug előj. — hh.
589. Magyar János — Magyar Flórián tjug bek. — hh.
668. Skublics Mihály s t. — Skublics Imre végr. — hh.
671. Dföldvári kir. jbiróság pótfelterjesztése Strausz Jakabnak Szteriadi György s n. ell. végr. ügyében. — hh.
672. Szaporca község — Csécs Zsuzsa kiel. végr. — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc*.

- III. 351. Tóth Katalin — Rosenthal Jakab végr. megszünt. — hh.
551. Dózsa Pál Erzsébet — Dózsa Pál János végr. — rend.
590. Egry József — néh. Batai István örök. végr. — rend.
616. Dr. Müller János — néh. Glatz Ede örök. végr. — hh.
645. Tóth András s n. — Nehr József tkvi ügy. — hh.
656. özv. Pichler Ferencné önkéntes ár. — fo.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos*.

- V. 795. Szalai József Alajos lopás. — hh.
849. Pál Ferencné becs. sért. — vu.
III. 770. Rang Lőrinc lopás. — hh.
800. Pintér István közcs. ell. kih. — hh.
843. Bene János s t. jogt. elsaját. — rmv.

Előadó: *Cziglányi Béla*.

- V. 584. Nera András s t. suly. t. sért. — hh.
679. Tóth János s t. magánosok elleni erőszak. — mv.
710. Sára István család. — rmv.
769. Hegedüs Anna s t. lopás. — rmv.
III. 690. Földes (Tajger) Lajos sikk. — hh.
691. Méhn Ferenc suly. t. sért. — rend.

Előadó: *Angyal Pál*.

- V. 707. Bors Márton hat. ell. erőszak. — rmv.
714. Czvarkovics Stevó lopás. — hh.
727. Büttl Józsefné s t. megfertőzés. — hh.
852. Dr. Rónay Miksa hat. ell. kih. — vu.
III. 692. Forró Gábor s t. szem. szab. sért. — rend.
777. Horváth Boldizsárné rágal. — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos*.

- V. 741. Kis Zsebi Mihály magánlak sért. — rmv.
833. Ifó István sikk. — hh.
III. 782. Sümegi József s t. sikk. — vu.
786. Boda József s t. lopás. — mv.
812. Obradovics Mlademir sikk. — fo.

Előadó: *Varga Nagy István*.

- V. 463. Mitiner Ferenc s t. hat. ell. erősz. — rmv.
497. Leber Ferencné hamis tanuzás. — rmv.
518. Bock Mihály család. — hh.
III. 809. Speiser Vendel s t. magánlak sért. és suly. t. sért. — rmv.
810. Petlovác Rádó s t. lopás s org. — rmv.

Elintézésre kitézött ügyek.

Bejelentések 1900. évi márc. hó 26. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püsch Antal*.

- III. 609. Gerjenben elhalt Kovács Sándor hagy. ügye.
627. Káplár Juli — Káplár Zsófi s t. végr.
630. Sár-Szent-Lőrincen elhalt Benkó Györgyné hagy. ügye.
631. Csibrákon elhalt Klein János hagy. ügye.
644. Tót-Szent-Mártonban elhalt Kuzma József hagy. ügye.
670. Duna-Földváron elhalt Szelestey Istvánné hagy. ügye.
709. Ratkovics Jozó — özv. Ratkovics Mihályné végr.

Előadó: *Tótlóssy Béla*.

- V. 379. Gróf Vigyázó Sándor — őgróf Pallavicini Edéné ing. tjug.
402. Pogoselec András s t. — özv. Pogoselec Györgyné s t. végr. érv.
708. Mindszenti Aurel — Feit Jakobina házass. felb.
III. 771. Szalai Markó — Petrovics Pavó s t. végr.
778. Nagy Katalin — Lóczi István házass. felb.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 464. Dückesz Ignác — Kann Armin és fia 114 frt.
470. Jobszt Jakab — Heller Adolf 829 frt 93 kr.
689. Dr. Fürst Győző ügyvéd, mint Kann Armin és fia csődtömeggondnokának munkadíjaira s kiadásaira vonatk. ügy.
516. Somogyi takptár — Kis Pál János 60 frt.
542. Fel. Thürness Sohn cég — Jakab József 206 frt 87 kr.

- III. 573. Baranyam. hitelintézet — Krausze Manó s t.
685 frt 68 kr.
720. Ehrenfeld Antal — Nagy Albert 200 kor.
751. Schapringner J. — Szlavizsek István 289 frt
76 kr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 638. Sudár Péter — Bubits Zsigmond ing. tjog.
707. Bús Imréné — Bús Imre válóper.
713. Ritter József István — Horváth Ilona válóper.
735. Pál Zsófia — Pál Sándor válóper.
738. Szóke József — Czetli Eszter válóper.
III. 748. Spengler Gertrud — özv. Schertl Györgyné
zárlati ügy.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 663. Csik Sándor s n. — Kustos Anna 2977 kor.
98 fill.
692. Dr. Laky Árpád — Szalay Irma s t. 539 frt
50 kr.
736. Kotnyek Anna — Kotnyek István öröks.

Előadó: *Graf Károly.*

- III. 635. Zerna Bálint s t. — Blayusz István s t zjog-
tól.
675. Kerner József s n. — Wéber Henrik végr.
685. Poszovác Márkó s n. — Sarac Mató végr.
msz.
696. Koleszár János — ifj. Koleszár György visz.
végr.
697. Koleszár János — ifj. Koleszár György visz.
végr.
715. Krausz Abrahám cég — Paulicsek János végr.
716. Goldstern József — Fábos János s n. végr.
724. Karl Henrik — Karl Henriké tjog bek.
742. Weisz és Dréckurs cég — Grünbaum Bernát
végr.
749. özv. Repics Ferencné s t. — Golubov Jaksa
s t. végr.
760. Dr. Székely Ede s t. — Kohn Markusz s n.
végr.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 695. Gál Márton János — Gál alsó József tkv.
ügy.
698. özv. Vigyázó Rudolfné — Szeniczey Ákos végr.
754. Hettfleisch Henrik s t. — Kurc Ferencné s t.
végr.
755. Goldberger és Neustadt cég — Schwarc Al-
bert végr.
759. Siklós nagyközség iskola alapja — Gácsár
Mátyásné végr.
768. Fehér és Tolnamegyei h. é. vasut kisajdítás.
779. Dr. Székely Ede — Emberovics János s n. végr.

Blintető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 862. Barancsics Dóra lopás.
865. Tóth Ferenc k. t. sért.
877. Dusenczky József becs. sért.
878. Koleszár Jánosné s t.
898. Sente Mária lopás.
906. Mihályfy Antal becs. sért.
907. Balázs Pál magánlak sért. stb.
914. Kulján Györgyné becs. sért.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 720. Fördös Jenő sikk.
786. Özv. Maróczy Jánosné m. okir. ham.
797. Pap György lopás.
III. 716. Tapai Mihály közeg. ell. kih.
811. Huszár Ferenc suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 798. Csepányi Györgyné s t. magzat elhajt.
III. 808. Czett Mihály s t. szem. szab. sért. stb.
813. Hüber Kristóf s t. becs. és m. lak. sért.
814. Verbovecz Gyukesz József közcs. ell. kih.
815. Fledrich János s t. suly. testi sért. stb.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 841. Ifj. Peti János s t. suly. t. sért.
857. Horváth István m. okir. ham.
859. Id. Schusztér Mihály s t. közokir. ham.
905. Kemény István hiv. sikk.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 585. Gül András suly. t. sér.
653. Bürűcz Miklós lopás.
705. Szabó János emberölés.
709. Périn Szipó m. lak. sért.
713. Göllöncsér János sikk.
III. 917. Pajtli János s t. suly. t. sért.

6216. sz.

alisp. 1900.

Versenyárgyalási hirdetemény.

Tekintettel arra, hogy a szászvár—mágoesi törvényhatósági közut 15.04 és 17.41 km. közti 2373 folyóméter hosszú befejező szakaszának 54398 kor. 45 fillér költséggel előirányzott

út- és műtárgy építési munkálataira

nézve ezek biztosítása iránt folyó évi március 17-én tartott versenyárgyalás az ajánlatok egyenlősége folytán eredménytelen maradt. erre nézve egy újabb, — továbbá a bellye-batinali közut 9.137—13.206 km. szakasza közötti 4069 folyóméter hosszú szakaszának 50.365 kor. 07 fill. költséggel előirányzott

ut- és műtárgy építési munkálataira

nézve

1900. évi április hó 3-án d. e. 10 órakor

hivatalos helyiségemben, zárt ajánlatok útján

versenyárgyalást

tartok.

Felhivom vállalkozni óhajtókat, hogy szabályszerűen külön-külön szerkesztendő s 1 koronás bélyeggel ellátandó, sajátkezűleg aláírt ajánlatukat, melyben az árengedmény, esetleg árfelemelés százalékokkal betűkkel és számokkal kiirandó, az előirányzati költségösszeg után számított 5% óvadékképes bánatpénzzel (értékpapírral) felszerelve, legkésőbb a versenyárgyalás kezdetéül kitűzött határidőig *Koszits Kamill* vármegyei főjegyzőnél (Székház, I. em.) adják be.

Az építési munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek a kir. államépítészeti hivatalnál (Mária-utca) a hivatalos órákban betekintheők.

Pécsett, 1900. évi március hó 20-án.

Tormay Károly s. k.
alispán.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

4636. sz.

alisp. 1900.

Versenyárgyalási hirdetemény.

A törvényhatósági közutak fenntartásához folyó évben szükségelendő új utiszerek és eszközöknek 1099 korona 20 fillér költséggel előirányzott szállítására nézve annak biztosítása iránt

1900. évi április hó 3-án d. e. 10 órakor

hivatalos helyiségemben, zárt ajánlatok útján

versenyárgyalást

tartok.

Felhivom a vállalkozni óhajtó vaskereskedőket, hogy szabályszerűen szerkesztendő s 1 koronás bélyeggel ellátandó, sajátkezűleg aláírt ajánlatukat, melyben az árengedmény, esetleg árfelemelés százalékokban betűkkel és számokkal kiirandó, az előirányzati költség összeg után számított 5% óvadékképes bánatpénzzel (értékpapírral) felszerelve, legkésőbb a versenyárgyalás kezdetéül kitűzött határidőig *KOSZITS KAMILL* vármegyei főjegyzőnél (székház, I. emelet) adják be.

Az előmérés költségvetés és a szállítási feltételek a hivatalos órákban ugyanott betekintheők.

Pécsett, 1900. évi március hó 19.

Tormay Károly, s. k.
Baranyavármegye alispánja.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.